

TESTIMONY ID: 128

AGE: 31

AGE RANGE: 31-35

GENDER: f

MARITAL STATUS: married

REGION: Zhytomyr region

OCCUPATION STATUS: Deoccupied (as of the time of writing)

FORCIBLY DISPLACED: yes

EDUCATION: Higher education (Bachelor)

DATE OF TESTIMONY: 2022-06-03

DATE RANGE: 2022 Summer

DESCRIBE YOUR EXPERIENCE OF THE WAR (ENG):

On February 24, at 5 in the morning, when a full-scale war began in Ukraine, we were at home. We learned about the beginning of the invasion directly from the sounds of explosions and sirens, as well as from the media. The first thoughts were about our own safety and the safety of our close ones and relatives, the possibility of evacuation, packing an emergency suitcase and providing ourselves and our loved ones with everything we need (food, medicine, water).

In the first hours and the first day of a full-scale invasion, we tried to do something that could help us adapt to the new reality. In particular, we contacted relatives and loved ones, solved urgent work issues, put things in the "bug-out bag", arranged our lives in an attempt to prepare for active hostilities nearby and moved in search of safe places.

During the first days of the full-scale war, the main decisions became questions of displacement: to move or to stay.

For us, the decision to leave was connected with the loss of home, property, as well as separation from loved ones.

Since the beginning of the full-scale invasion, our relationship with our loved ones has changed. We have noted an improvement and increase in communication with loved ones.

In the first two weeks of the war, people felt anxious: for the safety of themselves and their loved ones, and for the future as a whole. WE felt hatred for the Russian army and bouts of fear for our lives. Emotions were experienced in different ways: my emotional manifestations abruptly replaced each other; the man's intense feelings were replaced by exhaustion and apathy. We tried to control and suppress our emotions. Coping with anxiety and sadness helped us hope for the end of the war and a sense of unity with society.

We did not plan our future because of the high level of unpredictability of various circumstances.
We waited for victory and believed in the Armed Forces and homeland defence.

НОМЕР СВІДЧЕННЯ: 128

ВІК: 31

ВІКОВИЙ ДІАПАЗОН: 31-35

СТАТЬ: жін

СІМЕЙНИЙ СТАН: одружений/а

ОБЛАСТЬ: Житомирська область

ОКУПОВАНІСТЬ ТЕРИТОРІЙ:
Деокуповані на момент написання

ПЕРЕМІЩЕНА ОСОБА: Так

ОСВІТА: вища базова (бакалавр)

ДАТА ОПИТУВАННЯ: 2022-06-03

Проміжок часу: 2022 Літо

ОПИШІТЬ СВІЙ ДОСВІД ПЕРЕЖИВАННЯ ВІЙНИ:

24 лютого о 5 ранку, коли почалася повномасштабна війна в Україні, ми перебували вдома. Про початок вторгнення дізналися безпосередньо зі звуків вибухів і сирен, а також зі ЗМІ. Перші думки стосувалися своєї безпеки та безпеки своїх близьких і родичів, можливості евакуації, збирання тривожної валізи і забезпечення себе та близьких усім необхідним (їжею, ліками, водою).

У перші години та перший день повномасштабного вторгнення намагалися робити щось, що допомогло адаптуватися до нової реальності. Зокрема, ми зв'язувалися з рідними та близькими, вирішували нагальні робочі питання, складали речі до «тривожної валізи», облаштовували побут у спробі підготуватися до активних бойових дій неподалік і переміщалися у пошуку безпечних місць.

Протягом перших днів повномасштабної війни головними рішеннями стали питання про переміщення: переїжджати чи залишатися.

Для нас рішення про від'їзд було пов'язане з втратою дому, майна, а також з розлукою з близькими людьми.

Після початку повномасштабного вторгнення у нас змінилися стосунки зі своїми близькими. Ми відзначали покращення та збільшення спілкування з близькими.

У перші два тижні війни відчували тривогу: за безпеку себе та своїх близьких і за майбутнє в цілому. Ми відчували ненависть до російської армії та приступів страху за своє життя. Емоції переживали по-різному: у

мене емоційні прояви різко змінювали одне одного; у чоловіка на місці інтенсивних переживань прийшли виснаження та апатія. Ми робили спроби контролювати та придушувати свої емоції. Справитися з тривогою та сумом нам допомагала надія на завершення війни та відчуття єдності із суспільством.

Ми не планували своє майбутнє через високий рівень непередбачуваності різних обставин.

Ми чекали на перемогу та вірили в ЗСУ та теробороні.

COPYRIGHT:

This document is licensed CC BY-NC-ND 4.0. This material may not be redistributed for commercial purposes and may not be altered; no derivatives are permitted. If you wish to redistribute this material, attribution must be given.